

ליום 31 בדצמבר, 1971 - 6,400,000 Helvis Trust Reg. - ה

ליום 31 בדצמבר, 1972 - 4,700,000 Helvis Trust Reg. - ג

Luxinvest S.A. - 500,000

5,200,000

ליום 31 בדצמבר, 1973 - 5,930,000 I.C.T. Intercredit Trust - ב

כולל 400,000 הנזכרים בסעיף 2 לפתחך.

כפי שנמסר לנו על ידי ההרבה ובני טיבור מן החברות היו
 Helvis Trust Reg. and I.C.T. Intercredit Trust
 גובים הקטורים באינטרנציונל קרדיס בנק וסבאמפונות פנל
 בנק זה (בבקרה של Luxinvest S.A. - בנק זה קשור בבנק
 לאומי לישראל בע"מ).

לפי החסברים שקבלנו והמספכים הסוגיים היו הפקדונות בגופים
 הנ"ל חלק מן הפסקות של ההרבה לגבי אינטרנציונל קרדיס בנק
 והרשום בסם הגופים הנ"ל היה אקס סבמי הורסלי בלבד אשר בא
 לסנוע נכוי סס בבקור מהרביית הנהקמה על הפקדונות האמורים.

פיס של "ציי"ס, שכן היא שנתנה את הסכום של שמונה מיליון
 דולר הלוואה לרוזנבאום, שאיפשר את כל הפרשה. המיכתב
 חושף כי הפקדות בחברות הוואדוציות, וכן בחברה של "בנק
 לאומי" נעשו כדי לרמות את שילטונות מסי'הכנסה בשווייץ.
 על הכנסות מריבית יש לשלם בשווייץ מס של 30%. "ציי"ס
 העדיפה לרמות את השווייצים, רשמה את הפקדות בחברות
 ואדוציות שאינן משלמות מסי'הכנסה כה גבוה. כתוצאה מכך
 הפסידה את הכסף, שהחברות הוואדוציות לא מסוגלות להחזירו.

כפי יקבלו אותם כהלואה מן הבנק של
 טיבור רוזנבאום, שהוא מצידו יקבל אותם
 מן החברה לישראל. ציי"ס ובתי'הזיקוק.
 הסיבוב הזה היה נחוץ. כי השקעה באמצ'
 עות גרמניה נהנית בגרמניה מפטור ממס'
 ההכנסה. תוך כמה שנים ניתן לנכות את
 מלוא הסכום המושקע בישראל ממסי'הכנסה
 גסה הגרמני, כך שלמעשה נתון האוצר
 הגרמני את כל הסכום במתנה למשקיעים
 בישראל.

אולם למעשה הגרמנים לא השי'
 קיעו כספים שלהם אלא כספים
 שקיבלו כהלואה מן החברה בה
 היו אמורים להשקיע. דבר זה הוא
 נגד החוק הגרמני, שאינו מתיר
 קומביניציות כאלו לצורך ניכוי
 ממס.

דבר זה הוא גם עבירה על חוקיה'החב'
 רות באמריקה. בה רשומה גם החברה לישראל
 ראל. שכן ועדת ניירות הערך האמריקאית
 אוסרת על חברה לקנות את מניותיה של
 עצמה.

בקצרה: כל הקומביניציות הזאת
 מפרחה מרגל ועד ראש, מנוגדת
 לחוק הגרמני והאמריקאי.
 צור עצמו אומר בעדותו: "קומביניציה
 זו היתה בסתירה לדרישת החוק הגרמני."
 (הסדר פיקטיבי זה נחשף לראשונה ב-
 העולם הזה 1935, בכתבה על מיכאל צור).
 אולם הרבר שהוקרו "ציי"ס לא
 שמו לב אדיו הוא כי קומביניציה
 זו מהווה גם עבירה על חוקי ישר'
 ראל.

שכן החברה לישראל נהנתה מאז קומה
 מפטור מלא ממסי'הכנסה, בהתאם לחוק
 מיוחד שנחקק בכנסת. אולם על-מנת לעי'
 מוד בדרישות החוק, היה עליה לגייס הון
 השקעה אמיתי. עשה מתברר כי ההון
 שגייסה היה פיקטיבי, לא-אמיתי, ומכאן
 כי כל ההטבות שקיבלה לפי החוק לא היו
 חוקיות.

המעשה שעשו ראשיה, כדי דרי'
 מות את הגרמנים והאמריקאים,
 הוא גם הונאה של מסי'ההכנסה
 בישראל.

האם החלה מהלכת החקירות של מס'
 ההכנסה לחקור את הנושא, ולהעמיד לדין
 את האחראים להונאה זו?
 האם צור לבדו הגה, תכנן ועשה את
 (המשך בעמוד 27)

מיסמך זה
 רואה אור
 לראשונה כאן, והוא קטע מדין-וחשבון שהגישו רואי-החשבון
 קסלמ'קסלמן ליצחק טאוב, ושב-ראש הרשות לניירות-ערך של
 האוצר. הקטע מראה את הפיקדונות של "ציי"ס משך שלוש
 שנים בחברות הוואדוציות של טיבור רוזנבאום, ותוא מגלה כי
 "ציי"ס הפקידה גם כספים בחברת המימון, לוקסאינבסט"
 של "בנק לאומי". חברה זו אחראית לכל פרשת הפקדות הכס'
 האם תשאף המישטרה את מי
 כאז צור מה קרה לכספי הריבית
 על הפקדות של "ציי"ס, כתי'
 הזיקוק ויתר הגופים שניצלו?

לרמות את השווייצים

בפרשת הקומיסיונים, מודקרים סעיפי'
 אישום אפשריים אלה:
 • גניבת כספי החברה, עלי'
 ידי עצם גביית קומיסיונים בידי
 מנהלים, ואי-העברתם לקופת הי'
 חברה.

עבירות על תקנות המטבע
 הזר, עלידי החזקת מטבע זה בי'
 חו"ל בחשבונות סודיים, מכדי לי'
 הצהיר על כך.

עבירות על חוקי מסי'הכסי'
 נסה, כך שחולקו לעובדי החברה

שותפת לקניניה למשמש את כר
 הפרשיות הנחשפות. וי'אמר כרו'
 רות: כל מה שפורסם עד כה הוא
 קצהו של הקרחון. כאשר יתייחסו
 למיכאל צור ודקעיו כאז עברוי'
 נים פשוטים, והם יתחילו לדבר,
 ירעדו אמות הספים.

אולם ניראה כי לא רק המישטרה נותנת
 יד לטישטוש. כל העיתונות בישראל שור'
 תפת למעשה ההצנעה וההעלמה של הפשי'
 עים שנעשו. יומיום מפרסמים העיתונים
 כי הם מוסרים את "הדין-וחשבון המלא".
 בעוד הם משתפים פעולה עם ראשי המשק,
 המצנורים את הפירסומים. עלידי כך מעד'
 לימים מאורחי ישראל את המעשים החמור'
 רים ביותר שנעשו מרכינים את תשומת'
 הלב על דברים שוליים.

נוכח אישום

כ' למושג, מרחיבים הכל את הדיבור
 על הפקדות של צור ושות' בחשבור
 גות בנקים בשווייץ. הפקדות של סכומים
 שקיבלו מעמלות בלתי-חוקיות על מכירות
 של שתי אוניות של ציי"ס.

בתקופת שילטון צור-קשתי כי
 "ציי"ס נמכרו ונכנו עשרות אוי'
 ניות. מה קרה לקומיסיונים על כר'
 העיסקות האלה? אם על מכירת
 אוניה אחת לקחו לעצמם צור
 ושות' מעד ל-50 אלף דולר עמה,
 במקום להכניסה לקופת "ציי"ס,
 הרי שעד מכירת וקניית כ-50 אוי'
 ניות יכלו לקחת לעצמם עמלות
 בשיעור של 2.5 מיליון דולר.

האם מישטרת ישראל חוקרת מה קרה
 לעמלות על יתר קניות ומכירות האוניות
 של ציי"ס?

אולם קומיסיון משלמים לא רק בעבור
 אוניות. החברה לישראל קנתה הרבה דבר'
 רים למלונות שהקימה. היא קנתה בהולנד
 ציוד בעשרה מיליון לירות לבית-קירור
 חדיש. אם בקניית ומכירת אוניות לקח
 צור לעצמו קומיסיונים, מי בודק אם לא
 עשה כך ביתר העיסקות?

דוגמה הוועקת לשמיים: בשנת 1973
 היו לציי"ס כ-6 מיליון דולר בחברות הוואד'
 דוציות של רוזנבאום. בדין-וחשבון של
 ציי"ס לאוצר לשנת 1973 נמסר, כי ההכר'
 נסות מריבית על הפקדות ורות בחו"ל היו
 רק 72 אלף דולר.

לפי הנתונים שמסר צור עצמו,
 הוא קיבל על הפקדות אלו ריבית
 כשי עשרה אחוים בממוצע, שהיא
 כ-600 אלף דולר לשנת 1973. הרי
 כן הריבית?

בדין-וחשבון של ציי"ס לאוצר היא אינה
 מופיעה. ואם גם היא הוחזקה שנה-שנתיים
 בבנקים בחו"ל עד שתועבר ארצה, מי נהנה
 מן הריבית על סכום זה של 600 אלף
 דולר. ריבית שהיא לפחות 60 אלף דולר
 לשנה? על שאלה זו המודקרת ממיסמכי
 ציי"ס. אין תשובה בשום מקום. צוות החוק'
 רים היה כה עסוק בהר בעיות שגילה,
 שלא שם ליבו לשאלה זו.

הכנסות ותקבולים	במסבי ישראל	במסבי חוץ
	אלפי ל"י	אלפי \$
דמי הובלת מסעני יבוא	211,482	14,276
דמי הובלת מסעני יצוא	82,489	3,715
מסענים בין במלים זרים	-	46,150
החכרת אזירות	2,133	23,632
דמי עמילות והכנסות אחרות	18,308	3,605
הכנסות מרביית	2,358	72
הכנסות ממכירת אזירות בתקופת הדו"ח	-	10,523
ותקבולים בגין אזירות שנמכרו בשנים קודמות	-	939
בסול הפרשות שאינן דרושות יותר	-	102,905
קבלות הלוואות לזמן ארוך	-	207,817
סך הכנסות ותקבולים	310,770	

של שישה מיליון דולר לערך. הריבית עליהם היתה לפחות חצי
 מיליון דולר. אך ריבית זו אינה מופיעה בספרי "ציי"ס. כיכן
 היא? חוקרי "ציי"ס לא שאלו שאלה זו, כי לא שמו לב
 לנושא זה, אולם נראה כי הריבית על הפקדות, "ציי"ס זרמה
 במשך השנים לחשבונות ממוספרים של אלמונים בשווייץ,
 וטרם הגיעה לידי בעליהם החוקי - ממשלת-ישראל.

והו קטע
 ואמיכתב
 רשמי של "ציי"ס לאנך מטבע-חוץ של האוצר, מיוולי 1973.
 המיכתב מראה כי הכנסות "ציי"ס מריבית במטבע זר היו
 בסך הכל 72 אלף דולר. לפי המיכתב של רואי-החשבון קסלמ'ן
 קסלמן (למעלה משמאל) היו ל"ציי"ס באותה שעה פקדונות

לרמות את הישראלים